

میوانداری فیل

و نهرسلان جسدان
وینه: سدرتیب شفتاح

فیله که یه کهم روزی بوو له شاری یاری
نیش بکات، سهرهتا زور نیگه ران بوو، که
دهرگه ی خانوو نوینه که ی کرده وه،
به خوی وت (هیوادارم هرچی زوتره
ماورنی تازه بدوزمه وه) چند روزیک
فیله که خه ریکی ریکه ستنی ماله که ی
بوو. ههر شته ی له شوینی خوی داناو
وینه که ی خوشی به دیوار که دا هه نواسی.
دوای ته و او بوونی کاره کانی به خوشیه وه
سه ریکی ماله که ی کردو به خوی وت
(نیستا ماله که م به ته و او دتی
ریک خراوه، به لام حه یفیکم لیره هیچ
ماورنیه کم نییه!)

فیله که چوو له ی په نجه ره که و سه ریکی
دهره وه ی کرد، دنیا کپ و بی دهنگ، هیچ
دهنگیک بهر گوی نه ده که وت. له پر بیریک
به میشکیدا هات و له بهر خوییه وه وتی
(ده بی میوانداریه ک ریک خه م و
خه لکی شاری یاری بانگه یشت
بکه م، به و شیویه ماورنیه کی زور
ده دوزمه وه.)

فیله که چندان کارت ی بانگه یشتی
نووسی، پاشان چوو دهره وه ته پ ته پ
ههر ماله و کارتیک ی بانگه یشتی خسته
ناووه. دواتر نه و روزی به پاک
کردنه وه ی باخچه ی به رده م ماله که ی
به سهر برد، چیمه نه که ی بری و گسکی
دا، پاشان ژماره ی دهرگا که ی که
که و تبووه سهر زهوی، به جینگه ی خویدا
هه نواسیه وه.